

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pavli Laymann è Societate I: Theologiæ Moralis
Compendiv[m] absolutissimum et in quinq[ue] libros
partitum**

Laymann, Paul

Moguntiæ

7. An & quibus casibus sacrificium Missæ interrumpere vel imperfectum
relinquere licitum sit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40716

19 Sacra vasā, in quibus continetur corpus Christi, tangere Laico est mortale; si vacua est, veniale, si contemtus absit, etiam in sanctimonialibus corporalia & purificatoria prius leuiter lauari debent à Diacono antequam sanctomialibus aut virginibus dantur iterum lauanda.

NB. In Minoribus ordinibus constituti non audent attingere sacra vasā, propter praxin Ecclesiastū & communem DD. sententiam.

20 Vester & Pallas benedictas, quae nec christmate vnde sunt, neque sacrum Christi corpus immediate contingunt cum reuerentia etiam laicis contingere permisum est. Lacerata tamen & vetustate absumpta igni debent absumi, & non ad profanos usus adhiberi.

21 Sacras reliquias cum reuerentia tangere laicis non est licitum.

22 Decens est, ut sacræ pixides & ciboria benedicantur, quamuis id non in omnibus Ecclesiis usitatum sit.

C A P. VII.

An & quibus casibus sacrificium missa interrumpere vel imperfectum relinquerelicitum sit.

Nunquam licitum est directa intentione accedere ad consecrandum solum panem sine consecratione vini; Estenim contra Christi institutionem, sacrificium mutilum reddere, unde sacrilegium. Quod si tamen in aliquo casu hostes heretici ingruant ad occidendum sacrificantem in altari, potestis hostiam iam consecratam statim sumere, si ad con-

ad consecrandum calicem sine euidenti mortis peticulo pergere non possit, quia tunc directe & ex proposito non mutilat sacrificium, sed permittit eius imperfectionem, seu omittit illud perficere, cum preceptum affirmatiuum in tali casu necessitatis non obliget. Sumptio etiam est de essentia sacrificii, unde non intermittenda.

Sacrificium cæptum interrumpere non est licet, nisi in quibusdam casibus. Primo, Sacerdos recordetur se ieiunum non esse ante canonem aut irog. aut excom. Secundo, si excommunicatus non toleratus missæ interesse presumat, qui expelli nequeat. Tertio, si morbus cogat sacrificium interrumpere, vel alia grauis necessitas, quo casu si consecratio facta fuit, debet aliis sacerdos substitui, si prior redire, & sacrificium persequi non possit. Et si sacerdos ieiunus haberi non possit, debet perfici à non iejuno, eò quod maius sit præceptum de sacrificio non relinquendo imperfecto, quam præceptum de sacrificando & communicando iejuno. Quod si sacerdos ante canonem deficiat, non est necesse, ut alius accedat. Quartò, ob magnam proximi necessitatem, putà si alicui morti proximo sacramentum sit ministrandum, etiam post consecrationem, maxime penitentiæ: sed sacerdos debet se quam citissimè expedire & ad sacrificium perficendum redire, quod etiam obseruandum quoad sacrâunctionem si aliud sacramentum accipere non potest. Si sacerdos post consecrationem aduertat, aquam provino appositam fuisse, potest occulte aliud panum apponere & consecrare, sine noua panis consecratione.

TRA-